

מסכת תענית

פרק ד משנה ח

אמר רבון שמעון בן גמליאל, לא היו ימים טובים לישראל
כחמשה עשר באב וכיום הכפורים, שבהן בנות ירושלים
יוצאות בכלי לבן שאולין, שלא לביש את מי שאין לו. כל
הפלים טעונין טבילה. ובנות ירושלים יוצאות וחולות
בפרמים. ומה היו אומרות, בחור, שא נא עיניך וראה, מה
אתה בורר לך. אל תתן עיניך בנוי, תן עיניך במשפחה. שגר
החן והכל היפי, אשה יראת ה' היא תתהלל (משלי לא).
ואומר, תנו לה מפרי ידיה, ויהללה בשערים מעשיה. וכן
הוא אומר, צאינה וראינה בנות ציון במקל שלמה בעטרה
שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו (שיר השירים
ג). ביום חתנתו, זה מתן תורה. וביום שמחת לבו, זה בגין
בית המקדש, שיבנה במהרה בימינו. אמן:

